Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 035229 19 U
Sarajevo, 06.01.2022. godine

14.01.22
US-03 13-1 139 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja ALMY d.o.o. Zenica, ulica Vrandučka bb, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-347-9/20 od 05.03.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.01.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi, da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se zahtjev za naknadu troškova postupka, iznad dosuđenog iznosa, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba ponuđača, Almy d.o.o. Zenica, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 1247/20 od 23.01.2020. godine, za predmet nabavke: Dizel BAS EN 590-10ppm, ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, ZD Rudnik mrkog uglja Zenica d.o.o. Zenica. Istim rješenjem, odbijen je i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor cijeneći da je pobijani akt nastao kao rezultat pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužbom ukazuje, da ponuđač Hifa Petrol d.o.o. Sarajevo, nije dostavio licencu za transport nafte i naftnih derivata u skladu sa aneksom X tenderske dokumentacije na što se obavezao predmetnom izjavom, odnosno, izabrani ponuđač to nije dostavio ni nakon donesene odluke, u roku od 5 dana.

Dakle, tužitelj smatra da je netačno obrazloženje pobijane odluke, da je izabrani ponuđač ispunio traženo jer je dostavio certifikat o kalibraciji na strani 101 i Certifikat o ispravnosti vozila za prijevoz određenih opasnih stvari na strani 107. Međutim, ugovorni organ je zahtijevao da se dostavi licenca za transport naftnih derivata ukoliko je ponuđač sa sjedištem u FBiH, odnosno potvrdu ADR za vozila registrovana u RS.
U konkretnom slučaju, radi se o licenci za transport naftnih derivata drumskim saobraćajem, a koju licencu izdaje Regionalna komisija za energiju u FBiH-FERK u skladu sa Pravilnikom o izdavanju dozvola za rad (licenci), za obavljanje energetskih djelatnosti iz sektora naftne privrede.
Obzirom da je tužena potpuno pogrešno tumačila dostavljene certifikate, odnosno iste prihvatila kao licencu, što nije, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenja i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.105,65 KM.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi i zainteresirano lice ističu da u cijelosti ostaju kod navoda iz pobijanog rješenja i predlažu da se tužba, kao neosnovana, odbije. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba u cijelosti, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi, da je tuženi, odlučujući o žalbi tužitelja, kao neosnovanu, odbio žalbu izjavljenu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 1247/20 od 23.01.2020. godine za predmet nabavke; Dizel BAS EN 590-10ppm, ugovonorg organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, ZD Rudnik mrkog uglja Zenica, d.o.o. Zenica.
Tuženi je ocijenio, da je suprotno tužiočevom prigovoru, izabrani ponuđač dostavio pismenu izjavu o dostavljanju licenci ako bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Uvidom u ponudu izabranog ponuđača, Anex X TD, na stranam 95. i 108. dostavljena je ovjerena fotokopija Certifikata o ispravnosti vozila za prijevoz određenih opasnih stvari kao i Certifikat o kalibraciji koji certifikati su dostavljeni u sklopu ponude, pa je izabrani ponuđač u ovom smislu ispunio uslov iz Izjave koju je prethodno popunio na 115. strani svoje ponude.
Stoga je ovaj žalbeni prigovor tužitelja, prema obrazloženju pobijanog rješenja, ocijenjen, kao neosnovan. Konačnu odluku, kao u dispozitivu pobijanog rješenja, tuženi je donio u skladu sa članom 111. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocijeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 90/14), ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. poglavlja II. provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Odredba član 68. stav 4. tačka i) Zakona o javnim nabavkama propisuje, da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu, ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće na način, da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom

S tim u vezi, ono što nije sporno u konkretnom predmetnom slučaju, izabrani ponuđač je na strani 115. svoje ponude, dostavio pismenu izjavu u sklopu Aneksa X, da će u roku od 5 dana od dana zaprimanja Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, Ugovornom organu dostaviti Licencu za transport naftnih derivata (ponuđači sa sjedištem u BiH), odnosno potvrdu ADR za vozila koja su registrovana i prijavljena u ponudi ponuđača iz Republike Srpske. Dostavljena izjava, je uredno potpisana.

S tim u vezi, tuženi je cijeneći prigovor tužitelja u žalbi, da izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz Aneksa X izjave, koju je dao i potpisao, u pobijanom rješenju naveo da je izabrani ponuđač ispunio traženi uslov jer je dostavio Certifikate na strani 95. i 98. svoje ponude.

Međutim, osnovano se u tužbi ukazuje, da izabrani ponuđač nije ispunio traženi uslov. Naime, licenca koja je tražena u konkretnom slučaju za izabranog ponuđača i koju je izabrani ponuđač bio dužan dostaviti u roku od 5 dana od dana zaprimanja odluke, se izdaje na osnovu člana 17. stav (1) i stav (2), člana 18. i člana 25. Zakona o naftnim derivatima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH" broj 52/14).

Tražena Licenca se izdaje u skladu sa Pravilnikom o izdavanju dozvola za rad (licenci), za obavljanje energetskih djelatnosti iz sektora naftne privrede. Prema tom pravilniku, dozvola za rad (licenca), znači upravni akt za obavljanje djelatnosti u sektoru nafte i naftnih derivata koji izdaje Regulatorna komisija za energiju u Federaciji Bosne i Hercegovine (FERK). Slijedom navedenog i po shvatanju ovog upravnog vijeća, nije pravilno obrazloženje tuženog, da je izabrani ponuđač ispunio uslov kada je dostavio Certifikat o ispravnosti vozila za prijevoz određenih opasnih stvari i Certifikat o usklađenosti kvaliteta tečnih naftnih goriva, obzirom da je postavljeni uslov u TD jasan i precizan te je ugovorni organ zahtijevao od ponuđača na teritoriji FBiH da dostave licencu FERK-a.

U konačnici, prema nalaženju ovog suda, obrazloženje pobijanog rješenja je nezakonito jer ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), i to razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novo rješenje, pravilnom primjenom materijlanog prava, nakon ponovne ocjene svih žalbenih prigovora.

Slijedom prednjih utvrđenja, ovaj sud je u skladu sa članom 37. stav 2., a u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Kako je tužba osnovana, to tužitelju pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u potraživanom iznosu. Imajući u vidu da se radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima po AT FBiH ("Službeni

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

glasnik Federacije BIH" broj: 22/04), prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose se na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM), plus PDV od 40,80 KM i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). U preostalom dijelu, zahtjev je odbijen jer nije sačinjen u skladu sa važećom Advokatskom tarfiom.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321